

CLUBUL „A” LA 7 ANI

6 martie 1968 a însemnat deschiderea primului club al studenților din București, clubul studenților arhitecți.

De atunci, în fiecare an, într-o zi de martie, se adună membrii, actuali sau foști, fondatori sau simpli, pentru a sărbători evenimentul, pentru a saluta ideea de a avea un loc unde să se simtă ca acasă, să se destindă sau să-și completeze educația.

Tot astfel s-a întâmplat și la 24 martie 1975 când Clubul a împlinit 7 ani, sau, considerându-l student, a terminat facultatea, fără examenul de treaptă, dar cu unele greutăți.

Simbolic, animatorul de ieri și de azi, asistentul Mac Popescu a susținut diploma cu subiectul « Clubul ». Cu alegerea amplasamentului a fost ușor, mai greu a fost să răspundă de ce și-a ales această temă. A explicat că a fost dorința studenților, preluată de asociație. Obținerea localului, a fondurilor pentru amenajarea subsolului-depozit, fost « bar chinezesc » pe timpuri, a unei chirii rezonabile, au fost obstacolele unui parcurs greu, dar cu un nobil scop.

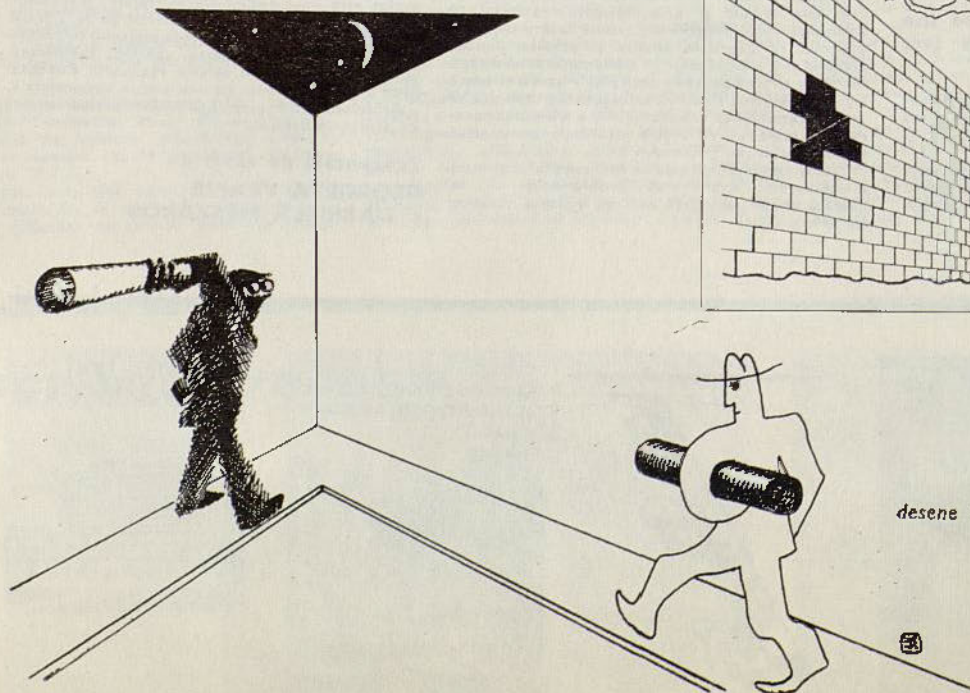
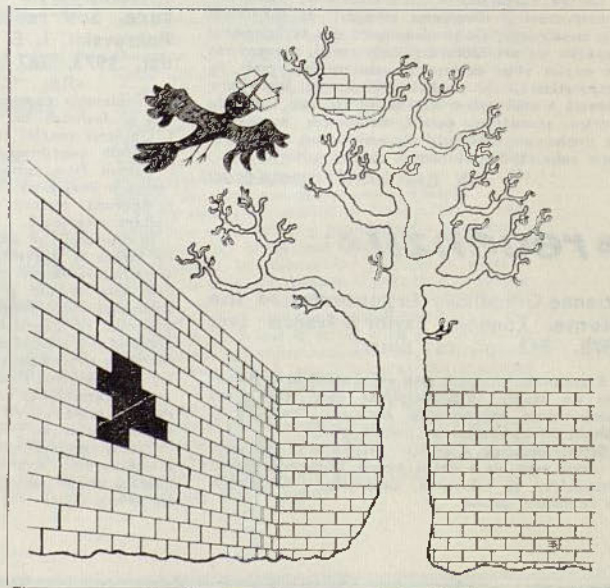
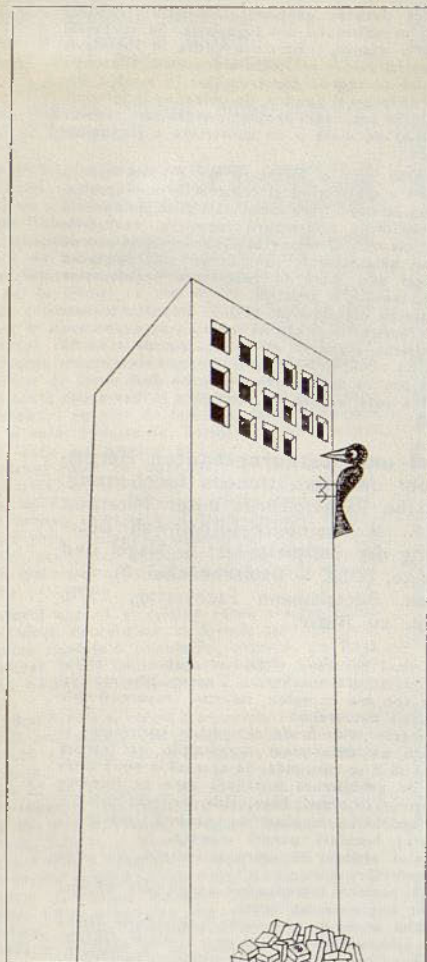
După luni de muncă, inaugurarea, cu toasturi și șampanie, a încălzit atunci seara friguroasă de martie.

Clubul, administrat de studenți, cu programe alcătuite de studenți, a fost de la început un punct de atracție, deși era greu de organizat în fiecare zi câte ceva: luni-teatru, marți-muzică clasică, miercuri-seara politică, joi-jaz, vineri-arhitectură, simbătă-dans, duminică-seara invitaților din afara facultății.

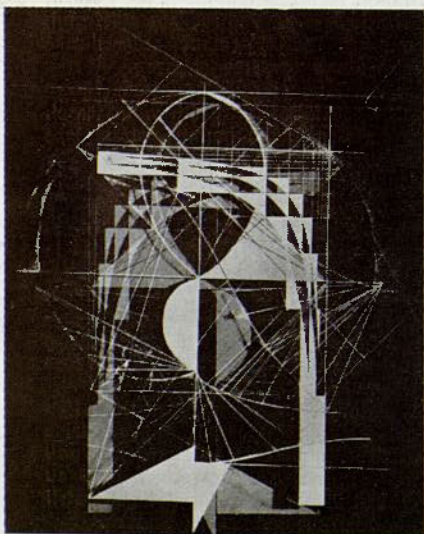
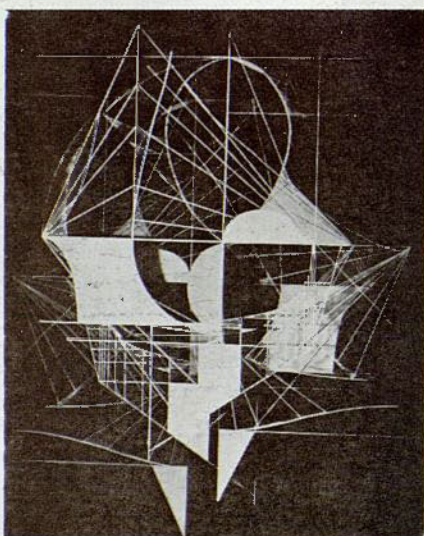
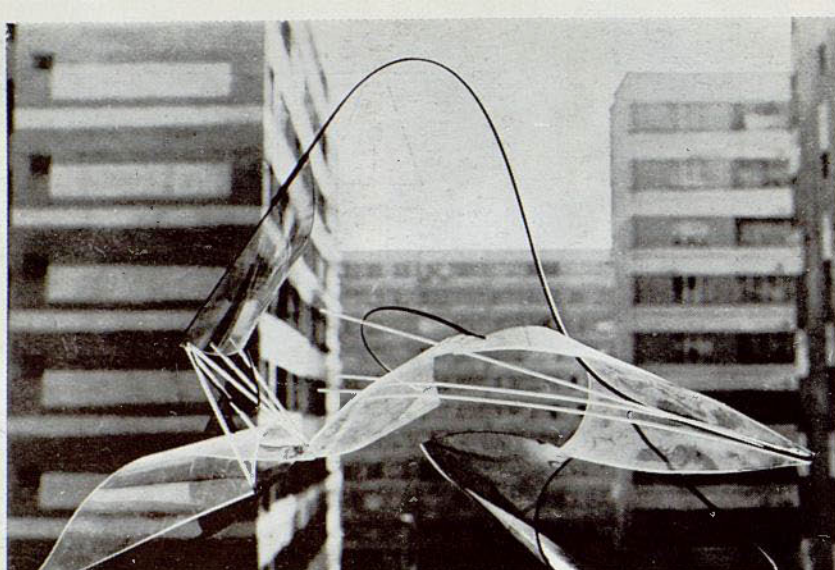
Prezența la aniversare a studenților din ani diferiți, în număr mare, a arătat că ei se bucură și acum de aceeași prețuire, că e foarte necesar pentru schimbul de idei, pentru completarea informațiilor, pentru destinderea după orele de lucru. Căci altfel cum ar fi putut studenții să aibă invitați de-a lungul anilor și să învețe ceva de la: Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Radu Beligan, Liviu Ciulei, Irina Petrescu, Ion Caramitru, Virgil Ogășanu, Toma Caragiu, Amza Pellea, Ion Băieșu, Romulus Vulpesco, Andrei Blaier, Adrian Păunescu etc.?

Și nu putem încheia relatarea despre seara jubiliară, fără a aminti de momentele de veselie aduse de un fervent admirator: Nea Fane timpiarul, cu intervențiile sale sufletiste: « Trăiască dom' Popescu, e băiat bun, îl știu de mic! », « Aici erau numai cărbuni ». Și avea dreptate.

Arh. ALBA DELIA POPA

desene de arh. TUDOR DUMITRAȘCU

Adina Caloenescu, prin creațiile sale plastice, se înscrie în acest amplu și rar, dar permanent demers. Cu forme și operații geometrice amintind sau sugerind procesul complex al **genezei** acestora: prin întretăieri de vectori în fascicule, conducând la curbe; prin suprapunerea acestora pe rețele ritmice sau logaritmice; prin delimitări, între acestea, simetrice-asimetrice de suprafețe; Adina Caloenescu creează noi **unități structurale**, geometrico-estetice, într-un același plan, în suprapuneri sugerate de plane, în spațiu. Și ajunge, prin adaosul unor forme-ecou (armonice), prin adaos de culoare, de tonalități, transparențe și reflexe la o **orchestrație vizuală**; făcând să vibreze spiritual o lume a cunoașterii — de totdeauna rațional-afectivă — a geometriei. Este vorba, la Adina Caloenescu, de o sensibilitate plastică inițială care se ridică printr-o experiență și fundamentare **viu-geometrică**, la o **sensibilitate a abstractului** prin care — întorcându-se în vizual și tactil — forma, mișcarea și materia devin pure și rămân emoționante.

Între creațiile plane, axate pe geneze, multiplicări și reverberații de curbe (cerc, lemniscată, conoide, « melcul lui Pascal ») și creațiile spațiale (acel triedru al lui Frenet, reperul mobil intrinsec al curbilor strîmbe), se înscriu unele **plan-spațiale p c tura -sculptura e**.

Sînt creațiile prin care Adina Caloenescu transformă — topologic — o structură plană de curbe și arii, inclusiv razele vectoriale și relațiile care le-au generat, ridicînd în spațiu suprafețe, conjugat decupate și racordate, diafane, legate încă prin curbe și vectori, și care adună și totuși eliberează spațiul, care atrag, rețin, colorează și împrăstie lumina: dans spațial incorporat și adieri de petale.

Într-un demers mai monumental, vibrația plastică transparentă se desfășoară în jurul unui ax vertical susținînd centric un disc orizontal — ele înșile transparente — și simbol al rotației și evoluției. Adina Caloenescu reține deci din simbolul elicei (nelimitată) elementele esențiale ale genezei ei, mai general și mai concentrat: o lume evoluînd de-a lungul unei dimensiuni în afara ei. Dar această lume își reține trecutul și își întrevide viitorul în jurul propriului său timp și spațiu: discul. Simbolul elicei este acum accentuat și actualizat prin suprafețe din nou transparente, dublu elicoidale, ramificate în, sau însoțite de, curbe care se depărtează și revin în elice. Toate racordate la ax, sub și deasupra discului, și care, purtînd în interior mișcări de apă, devin traiectorii mirifice scînteietoare, în spațiu-timp.

Desigur, contemplarea « conceptelor constructive » ale Adinei Caloenescu — în același timp, aș spune, « concrete structuri geometrico-estetice » — cere o anume concentrare rațional-afectivă, o stăruință de detașare către esențe și act constructiv, o rememorare și o parcurgere euritmă (cu toată ființa) a elementelor în structură, a structurii însăși între alte structuri (mai ales arhitecturale), în natură și în spirit.

Și consider, în adevăr, că aceste « concepte constructive » concrete dar transparente, vibrante și reflectante, pot constitui o trăsătură de unire, între spațiul utilitar construit și spațiul liber (de circulație și plantat) al orașului — urbanistica avîndu-și și ea esențele ei geometrice — contribuind odată cu o arhitectură mai vibrantă și un peisaj mai bogat, dar natural, la realizarea unui **continuum vizual orchestrat**.

Prof. dr. arh. ADRIAN GHEORGHIU

DESIGN — INTER-CONTINENTAL

Prezentînd separat unele obiecte mai mici din dotările complexului Inter-Continental, nu este în intenția noastră să comitem o eroare. Și anume aceea de a crede că există obiecte tip « design » și restul, adică mobilier, decorații etc. Designul este o concepție integratoare, o metodă, care se poate aplica oricărui tip de obiect, mergînd pînă la sistem, și categorii mai largi de activități umane.

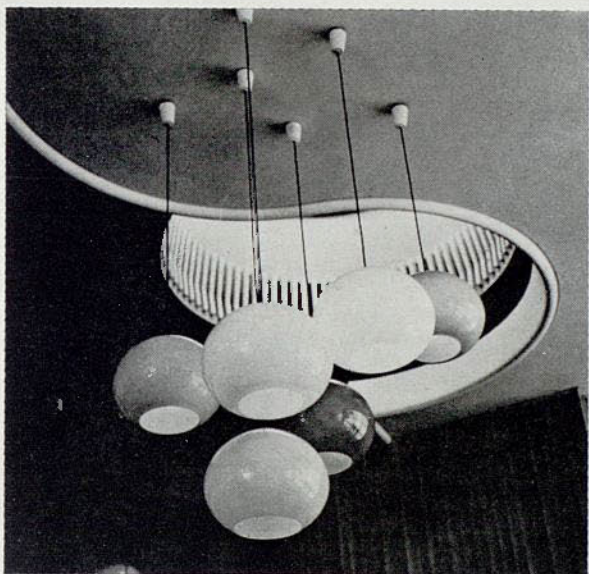
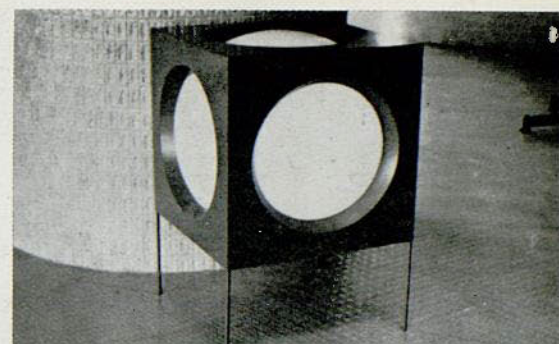
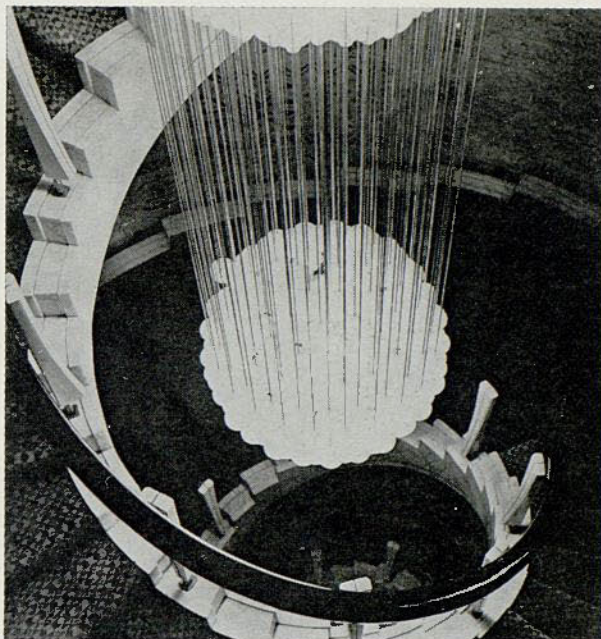
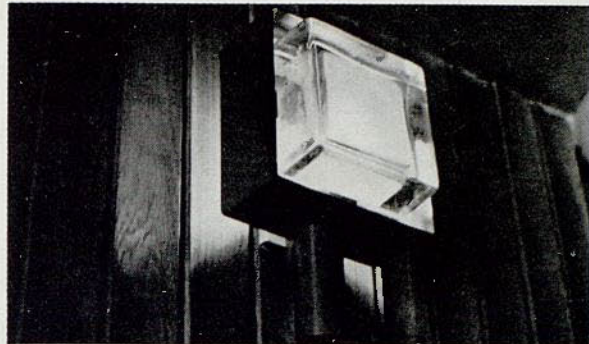
Dacă prezentăm separat unele obiecte sau detalii sesizate în dotarea hotelului și restaurantelor firmei Inter-Continental, prezentă la București printr-unul dintre cele mai bune realizări de arhitectură ale sale, o facem pentru a nu întrerupe continuitatea rubricii prezente.

Și, o mai facem, pentru a semna colegilor și cititorilor un exemplu de urmărire a unității în cadrul diferitelor spații cu diverse destinații. De la televizorul finisat în alb, pentru a se încadra, împreună cu restul mobilierului vopsit alb, în ambianța camerei de hotel, pînă la mocheta desenată special și accesoriiile pentru servit masa, se remarcă grija lucrului făcut cu o destinație precisă (o caracteristică a designului) și, în același timp, o gîndire coordonatoare.

Chiar dacă întîlnim și multe decoruri « stil » cerute de la tura « romantică » a contemporaneității (sau a personalității) noastre, elementele sale sînt atît de bine corelate încît, refugiu de-o seară, nu supără.

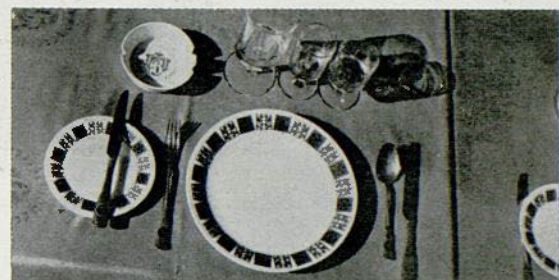
Iar dacă, intrînd în spațiosul și încărcatul hol de la parter, întîlnim, alături de ultimul tip de mobilier circular din sîrmă de oțel, o cutie de poștă melaminată pe patru picioare grațios înclinate, este probabil pentru a ne aminti că nimeni nu este perfect.

A.P.

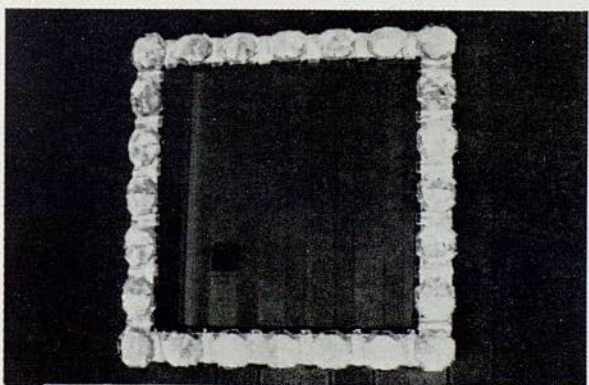
4

2

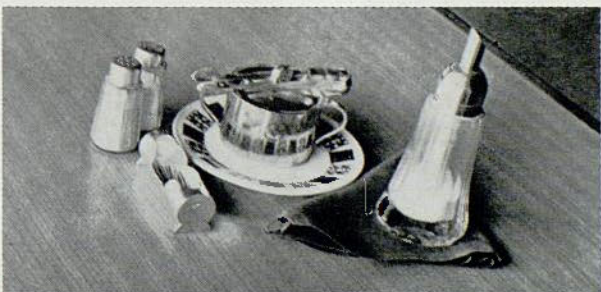

5

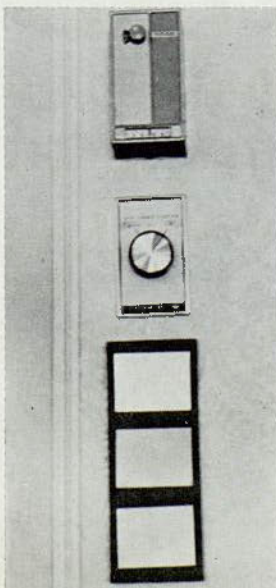
1. Aplică la piscina-bar de la etajul 22. Executată din tablă vopsită roșu, are becul în spatele unei lentile groase de sticlă — 2. Tot de la piscină, o lampă de podea în formă de cub, fețele cvind decupări circulare. De acestea sînt prinse lentilele concave de plexiglas sugerînd o sferă înscrisă în cub — 3. Căborînd din luminatorul piscinei-bar, grup de lămpi din apă colorat bleu, vernil, portocaliu, galben sau alb — 4. Candelabru scării principale a hotelului format din aglomerarea unor elemente sferice tip — 5. Set de veselă și tacîmuri create special pentru restaurante. Farfurile, tacîmurile, scrumiera de masă sînt marcate cu emblema hotelului — 6. În restaurantul «Belvedere», anexe create de asemenea special, pentru a se armoniza cu mobilierul «stil» cu ambianța gri, roz-zmeur — 7. Zaharniță, clește, recipiente pentru

7

11

12

8

6

sare, piper, din sticlă și alpaca argintată, aparținînd braseriei «Corso» — 8. Lampă de masă pentru restaurantul «Belvedere», din oțel cu sticlă groasă colorată galben, roșu — 9. Oglindă din holul apartamentului prezidențial de la etajul 19. Rama din cristale mari este luminată din spate — 10. Clape de comutator pentru iluminat și butoane reglaj pentru încălzire și aer condiționat. — 11. Vitrină frigorifică mobilă, pentru servit, în restaurantul «Madrigal» — 12. Coș din plastic, cu emblema hotelului, în băi